

ॐ हरिः ॐ श्री गुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

om hariḥ om śrī gu-ru-bhyo na-maḥ hariḥ om

ॐ श्री कृष्णपरमात्मने नमः

om śrī kṛṣ-ṇa-pa-ra-māt-ma-ne namaḥ

श्रीमद् भगवद् गीता

śrīmad bha-ga-vad gī-tā

अथ द्वादशोऽध्यायः ।

atha dvādaśo'dhyāyaḥ ।

भक्तियोगः ।

Bhak-ti-yo-gaḥ ।

अर्जुन उवाच ।

ar-ju-na u-vāca ।

एवं सततयुक्ता ये

e-vaṁ sa-ta-ta-yuk-tā ye

भक्तास्त्वां पर्युपासते ।

bhak-tās-tvām par-yu-pā-sa-te ।

ये चाप्यक्षरमव्यक्तं

ye cāp-yak-ṣa-ram-av-yak-taṁ

तेषां के योगवित्तमाः ॥ १ ॥

te-ṣām ke yo-ga-vit-ta-māḥ ॥ 1 ॥

श्रीभगवानुवाच ।

śrī-bha-ga-vān-u-vā-ca ।

मय्यावेश्य मनो ये मां

may-yā-veś-ya ma-no ye mām

नित्ययुक्ता उपासते ।

nit-ya-yuk-tā u-pā-sa-te ।

श्रद्धया परयोपेताः

śrad-dha-yā pa-ra-yo-pe-tāḥ

ते मे युक्ततमा मताः ॥ २ ॥

te me yuk-ta-ta-mā ma-tāḥ ॥ 2 ॥

ये त्वक्षरमनिर्देश्यम्

ye tvak-ṣa-ram-anir-deś-yam

अव्यक्तं पर्युपासते ।

av-yak-taṁ par-yu-pā-sa-te ।

सर्वत्रगमचिन्त्यं च

sar-va-tra-gam-a-cin-tyaṁ ca

कूटस्थमचलं ध्रुवम् ॥ ३ ॥

kū-ṭas-tham-aca-laṁ dhru-vam ॥ 3 ॥

सन्नियम्येन्द्रियग्रामं
सर्वत्र समबुद्धयः ।
ते प्राप्नुवन्ति मामेव
सर्वभूतहिते रताः ॥ ४ ॥

san-ni-yam-yen-dri-ya-grā-maṁ
sar-vat-ra sa-ma-bud-dha-yaḥ ।
te prāp-nu-vanti mām-eva
sar-va-bhū-ta-hi-te ra-tāḥ ॥4॥

क्लेशोऽधिकतरस्तेषाम्
अव्यक्तासक्तचेतसाम् ॥
अव्यक्ता हि गतिर्दुःखं
देहवद्भिरवाप्यते ॥ ५ ॥

kle-śo'dhi-ka-ta-ras-te-ṣām
av-yak-tā-sak-ta-ce-ta-sām ॥
av-yak-tā hi ga-tir-duḥ-khaṁ
de-ha-vad-bhi-ra-vāp-ya-te ॥5॥

ये तु सर्वाणि कर्माणि
मयि संन्यस्य मत्परः ।
अनन्येनैव योगेन
मां ध्यायन्त उपासते ॥ ६ ॥

ye tu sar-vā-ṇi kar-mā-ṇi
ma-yi san-nyas-ya mat-pa-raḥ ।
a-nan-ye-nai-va yo-ge-na
mām dhyā-yan-ta u-pā-sa-te ॥6॥

तेषामहं समुद्धर्ता
मृत्युसंसारसागरात् ।
भवामि न चिरात्पार्थ
मय्यावेशितचेतसाम् ॥ ७ ॥

te-ṣām-ahaṁ sa-mud-dhar-tā
mṛt-yu-saṁ-sā-ra-sā-ga-rāt ।
bha-vā-mi na ci-rāt-pār-tha
may-yā-ve-śi-ta-ce-ta-sām ॥7॥

मय्येव मन आधत्स्व

may-ye-va ma-na ā-dhat-sva

मयि बुद्धिं निवेशय ।

ma-yi bud-dhiṁ ni-ve-śa-ya ।

निवसिष्यसि मय्येव

ni-va-siṣ-ya-si may-ye-va

अत ऊर्ध्वं न संशयः ॥ ८ ॥

a-ta ūrdh-vam na saṁ-śa-yaḥ ॥8॥

अथ चित्तं समाधातुं

a-tha cit-tam sa-mā-dhā-tum

न शक्नोषि मयि स्थिरम् ।

na śak-no-ṣi ma-yi sthi-ram ।

अभ्यासयोगेन ततः

abh-yā-sa-yo-ge-na ta-taḥ

मामिच्छाप्तुं धनञ्जय ॥ ९ ॥

mām-ic-chāp-tum dha-nañ-jaya ॥9॥

अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसि

abh-yā-se'p-ya-sa-mar-tho'si

मत्कर्मपरमो भव ।

mat-kar-ma-pa-ra-mo bha-va ।

मदर्थमपि कर्माणि

ma-dar-tham-api kar-mā-ṇi

कुर्वन्सिद्धिमवाप्स्यसि ॥ १० ॥

kur-van-sid-dhim-avāps-yasi ॥10॥

अथैतदप्यशक्तोऽसि

a-thai-ta-dap-ya-śak-to'si

कर्तुं मद्योगमाश्रितः ।

kar-tum mad-yo-gam-ā-śri-taḥ ।

सर्वकर्मफलत्यागं

sar-va-kar-ma-pha-la-tyā-gam

ततः कुरु यतात्मवान् ॥ ११ ॥

ta-taḥ ku-ru ya-tāt-ma-vān ॥11॥

श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासात्
ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते ।
ध्यानात्कर्मफलत्यागः
त्यागाच्छान्तिरनन्तरम् ॥ १२ ॥

śre-yo hi jñā-nam-abh-yā-sāt
jñā-nād-dhyā-nam vi-śiṣ-ya-te ।
dhyā-nāt-kar-ma-pha-la-tyā-gaḥ
tyā-gāc-chān-ti-ra-nan-ta-ram ॥12॥

अद्वेषा सर्वभूतानां
मैत्रः करुण एव च ।
निर्ममो निरहङ्कारः
समदुःखसुखः क्षमी ॥ १३ ॥

ad-veṣ-ṭā sar-va-bhū-tā-nām
mai-traḥ ka-ru-ṇa eva ca ।
nir-ma-mo ni-ra-haṅ-kā-raḥ
sa-ma-duḥ-kha-su-khaḥ kṣa-mī ॥ 13॥

सन्तुष्टः सततं योगी
यतात्मा दृढनिश्चयः ।
मय्यर्पितमनोबुद्धिः
यो मद्भक्तः स मे प्रियः ॥ १४ ॥

san-tuṣ-ṭaḥ sa-ta-tam yo-gī
ya-tāt-mā dṛ-ḍha-niś-ca-yaḥ ।
may-yar-pi-ta-ma-no-bud-dhiḥ
yo mad-bhak-taḥ sa me pri-yaḥ ॥14॥

यस्मान्नोद्विजते लोकः
लोकान्नोद्विजते च यः ।
हर्षामर्षभयोद्वेगैः
मुक्तो यः स च मे प्रियः ॥ १५ ॥

yas-mān-no-dvi-ja-te lo-kaḥ
lo-kān-no-dvi-ja-te ca yaḥ ।
har-ṣā-mar-ṣa-bha-yod-ve-gaiḥ
muk-to yaḥ sa ca me pri-yaḥ ॥15॥

अनपेक्षः शुचिर्दक्षः

ana-pek-ṣaḥ śu-cir-dak-ṣaḥ

उदासीनो गतव्यथः ।

u-dā-sī-no ga-ta-vya-thaḥ ।

सर्वारम्भपरित्यागी

sar-vā-ram-bha-pa-ri-tyā-gī

यो मद्भक्तः स मे प्रियः ॥ १६ ॥

yo mad-bhak-taḥ sa me pri-yaḥ ॥16॥

यो न हृष्यति न द्वेष्टि

yo na hr̥ṣ-ya-ti na dveṣ-ṭi

न शोचति न काङ्क्षति ।

na śo-ca-ti na kāṅ-kṣa-ti ।

शुभाशुभपरित्यागी

śu-bhā-śu-bha-pa-ri-tyā-gī

भक्तिमान्यः स मे प्रियः ॥ १७ ॥

bhak-ti-mān-yaḥ sa me pri-yaḥ ॥17॥

समः शत्रौ च मित्रे च

sa-maḥ śat-rau ca mit-re ca

तथा मानापमानयोः ।

ta-thā mā-nā-pa-mā-na-yoḥ ।

शीतोष्णसुखदुःखेषु

śī-toṣ-ṇa-su-kha-duḥ-khe-ṣu

समः सङ्गविवर्जितः ॥ १८ ॥

sa-maḥ saṅ-ga-vi-var-ji-taḥ ॥18॥

तुल्यनिन्दास्तुतिमौनी

tul-ya-nin-dā-stu-tir-mau-nī

सन्तुष्टो येन केनचित् ।

san-tuṣ-ṭo ye-na ke-na-cit ।

अनिकेतः स्थिरमतिः

ani-ke-taḥ sthi-ra-ma-tiḥ

भक्तिमान्मे प्रियो नरः ॥ १९ ॥

bhak-ti-mān-me pri-yo na-raḥ ॥19॥

ये तु धर्म्यामृतमिदं
यथोक्तं पर्युपासते ।
श्रद्धाघाना मत्परमाः
भक्तास्तेऽतीव मे प्रियाः ॥ २० ॥

ye tu dhar-myā-mṛ-tam-idam
ya-thok-tam par-yu-pā-sa-te ।
śrad-da-dhā-nā mat-pa-ra-māḥ
bhak-tās-te'-tī-va me pri-yāḥ ॥20॥

ॐ तत्सत्

om tat-sat

इति श्रीमद्भगवद्गीतासु

iti śrīmad-bhaga-vad-gī-tā-su

उपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायाम्

upa-ni-ṣat-su brahma-vid-yā-yām

योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

yoga-śās-tre śrī-kṛṣṇ-ṇār-juna-saṁ-vā-de

भक्तियोगो नाम

bhak-ti-yo-go nā-ma

द्वादशोऽध्यायः ॥

dvā-da-śo-'dhyā-yaḥ ॥

ॐ हरिः ॐ श्री गुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

om hariḥ om śrī guru-bhyo namaḥ hariḥ om